

terne andrages for Consulen i den Havn, hvor Skibet befinder sig, og af ham, paa Embeds Vegne, og uden Betaling, paakiendes efter de ham desangaaende tillagte Instructioner; hvilken Kiendelse Parterne uværligen og ufortøvet have at adlyde, med Forbehold, efter Hiemkomsten, at lade den nærmere paadømme af de Kgl. Domstole, saafremt de formene sig derved at være forurettede.

§ 7. Skjøndt det, efter de Kgl. Anordninger, ikke er nogen Skipper tilladt, førend fuldendt Reise at afskedige nogen af sit Mandskab, men alene, i Tilfælde af grove Forbrydelser, at aflevere den Paagiældende til den Kgl. Consul, for ved ham at besørge hiemsendt som Arrestant, skal det dog være Skibsførerne uformeent, med fælleds Samtykke at lade een eller anden af deres Mandskab tage Hyre paa et andet Skib. Dog skal de i saadant Tilfælde være forpligtede, at anmelde det for Consulen, hvilken da har at udslette den Afskedigede paa det Skibs Mandtalsliste, som han hidtil har faret med, og tilføre ham paa Listen af det Skib, hvorpaa han har taget Hyre.

§ 8. Desuden bør enhver Forandring, som, foruden det i 7 § nævnte specielle Tilfælde, foregaar med Skibsmandskabet, være sig ved Tilgang, Dødsfald, Desertion, eller paa hvilken-somhelst anden Maade, af Skipperen, ved første givne Leilighed, anmeldes for Consulen, for af ham at blive anført paa Skibets Mønsterrulle. Bliver en Skipper ved Skibbrud, svært Haverie og andet Ulykkestilfælde, eller ved Skibets Salg paa fremmede Steder forhindret fra, at kunne føre Skibet hjem, da bør han til Consulen i det District, under hvilket han befinder sig, overlevere en Liste over alle indrullerede Søefolk, som han har haft med sig, hvori, foruden hver Mands fulde Navn, skal være anført Districtet, Byen, Amtet eller Lægdet, hvorunder de ere indrullerede, forsaavidt sadanne Efterretninger enten af ihændehavende Papirer, eller af Hukommelsen og Mandskabets Forklaring, kan tilveiebringes.

§ 9. Naar Handlende, Søefarende, Reisende eller andre af Kongens Undersaatter, som opholde sig paa et Sted, hvor een af de Kgl. Consuler residerer, imellem sig slutte eller indgaae Contracter og giensidige Forbindelser, om hvilke det i sin Tid kunde udfordres, at de bleve fremlagte ved de Kgl. Retter, da skal de være forpligtede, at lade deslige Documenter autorisere ved Consulens Underskrift, naar de ikke vil vente, at dis-

se, formedelst Mangel af denne Legalisation, skulde blive upaaagtede eller kiendt ugyldige, og er det Consulen paalagt, paa behørig Requisition, uden Betaling, at meddele den herved befalede Paategning. Dog skal under de fornævnte Documenter ikke forstaaes eller indbefattes de i Handel og Vandel af og med Kgl. Undersaatter sluttede Contracter og Forskrivninger, hvilke beholde deres fulde Gyldighed om de endog ikke ere efterseete og underskrevne af Consulen.

§ 10. Ifald noget, Kgl. Undersaatter tilhørende, Skib skulde forulykkes, strande eller lide Skibbrud, da skal Consulen, saafremt vedkommende Rehdere og Interessenter ikke have beskikket nogen anden Fuldmægtig til at besørge Skibets og Godsets Redning, eller det Bjergedes Bortsælgelse, efter Embedspligt antage sig Sagen til Bedste for de respective Eiere, til hvilke han derfor har at aflægge Regnskab. Til saadan Pligts Opfyldelse have saavel Skipper som Mandskabet af det forulykkede Skib at yde ham vedbørlig Hielp og Bistand, samt troeligen at efterkomme hvad Consulen i saadan henseende, overensstemmende med Stedets Love og Vedtægter, maatte paalægge dem at udføre eller foranstalte.

§ 11. I lige Maade er det Consulerne paalagt, naar nogen kgl. Undersaat ved Døden er afgaaet under deres District, og ingen myndig Arving ei heller noget ved Testamente, eller paa anden Maade, dertil autoriseret Person paa Stedet findes, da at antage sig den Afdødes Efterladsenskab, og derved at besørge hvad som, efter Omstændighederne i Overensstemmelse med den antagne Brug, og i Medfør af Tractaterne ufortøvet bør at iværksættes, samt derom, det snarest skee kan, at give Efterretning saavel til Gen. Toldk. Og Commerce-Coll., som til den Afdødes nærmeste Slægt, ifald denne er ham bekendt. Paa saadan indløben Efterretning vil det da paaligge den Afdødes myndige Arvinger eller de Umyndiges Formyndere og Værger, enten selv, eller ved en behørig autoriseret Person, at indfinde sig i Sterveboet, for at iagttage deres Tarv, eller og at forsyne Consulen med Fuldmagt og videre fornøden Underretning om, hvad han paa deres Vegne deri har at foretage sig, ligesom de og i alle Tilfælde skal fyldestgøre ham for hans Udlæg og for den hafte Uleilighed, samt, efter aflagt Rigtighed, meddele ham vedbørlig Qvittance.